31976L0767

SMĚRNICE RADY

ze dne 27. července 1976

o sbližování právních předpisů členských států týkajících se společných ustanovení pro tlakové nádoby a metody jejich inspekce

(76/767/EHS)

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na článek 100 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu [1],

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru [2],

vzhledem k tomu, že v každém členském státě jsou technické charakteristiky konstrukce, ověřování a/nebo provozu tlakových nádob stanoveny závaznými předpisy; že v jednotlivých členských státech jsou tyto požadavky odlišné; že tyto rozdíly brání obchodu a mohou vytvořit nerovné podmínky soutěže v rámci Společenství;

vzhledem k tomu, že tyto překážky pro vytváření a správné fungování společného trhu lze zmenšit nebo dokonce odstranit, budou-li se ve všech členských státech uplatňovat stejné požadavky, buď jako dodatky k jejich současným zákonům nebo nezávisle na nich;

vzhledem k tomu, že kontrola shody s těmito technickými požadavky je nutná pro zajištění účinné ochrany uživatelů a třetích stran; že se v jednotlivých členských státech liší stávající postupy inspekce; že pro dosažení volného pohybu tlakových nádob v rámci společného trhu a pro zamezení několikanásobným inspekcím, které jsou ve svém důsledku překážkami volného pohybu nádob, by se měla učinit opatření, aby členské státy postupy inspekce vzájemně uznávaly;

vzhledem k tomu, že pro usnadnění vzájemného uznávání postupů inspekce by se měly pro nádoby stanovit vhodné postupy EHS schválení vzoru a EHS ověření, jakož i harmonizovat kritéria pro jmenování subjektů odpovědných za provádění ověřování;

vzhledem k tomu, že přítomnost značek EHS potvrzujících, že tlaková nádoba byla podrobena příslušným inspekcím, znamená, že nádoba vyhovuje příslušným technickým požadavkům, a proto není nutné při dovozu nádoby a jejím uvádění do provozu opakovat inspekce, které již byly provedeny;

vzhledem k tomu, že vnitrostátní předpisy pro tlakové nádoby se týkají mnoha kategorií tlakových nádob lišících se použitím, obsahem a tlakem; že tato směrnice by měla stanovit obecná ustanovení týkající se zejména postupů EHS schválení vzoru a EHS ověření; že technické požadavky pro konstrukci a metody inspekce nádob, popřípadě i podmínky, za nichž budou dosavadní vnitrostátní předpisy nahrazeny technickými předpisy Společenství, budou pro každou kategorii nádob stanoveny samostatnými směrnicemi;

vzhledem k tomu, že technické požadavky směrnic pro tlakové nádoby je nutno neprodleně přizpůsobovat technickému pokroku; že ke snazšímu zavádění opatření nutných pro tento účel by měl být stanoven postup vytvářející těsnou spolupráci mezi členskými státy a Komisí v rámci Výboru pro přizpůsobování směrnic pro odstranění technických překážek obchodu s tlakovými nádobami technickému pokroku uvnitř Společenství;

---

[1] Úř. věst. C 2, 9.1.1974, s. 64.
[2] Úř. věst. C 101, 23.11.1973, s. 25.

vzhledem k tomu, že tlakové nádoby uváděné na trh by mohly v určitých případech znamenat ohrožení bezpečnosti, přestože vyhovují požadavkům příslušných samostatných směrnice; že by proto měl být stanoven postup pro omezení tohoto ohrožení,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

DEFINICE A ZÁKLADNÍ ZÁSADY

Článek 1

1. Pro účely této směrnice se „tlakovou nádobou“ rozumí každá stabilní nebo přenosná nádoba nebo nádrž, v níž může být dosažen nebo vyvinut přetlak tekutiny (plynu, páry nebo kapaliny) větší než 0,5 bar.

2. Z působnosti této směrnice jsou vyňaty:

— nádoby zvláště navržené pro jaderné účely, jejichž porucha může způsobit únik radioaktivity,

— nádoby zvláště určené pro instalaci na lodích a v letadlech nebo pro jejich pohon,

— potrubí a potrubní rozvody.

Článek 2

1. Samostatné směrnice stanoví pro kategorie tlakových nádob, na něž se vztahují, popřípadě i pro příslušenství, požadavky na návrh a provedení, jakož i metody inspekce, zkoušení a v případě nutnosti i provozu.

Samostatné směrnice stanoví pro každou kategorii tlakových nádob, zda budou nádoby podrobeny EHS schválení vzoru a EHS ověření nebo pouze některému nebo žádnému z těchto postupů.

Samostatné směrnice mohou stanovit:

— podmínky nebo časová omezení, kterým může EHS schválení vzoru podléhat, a značky, kterými mají být v takových případech tlakové nádoby opatřeny,

— identifikační označení každé tlakové nádoby,

— podmínky, jimž musí různé vzory schvalované nádoby vyhovět, aby mohly získat stejné schválení vzoru.

2. Pro účely této směrnice se „tlakovou nádobou typu EHS“ rozumí jakákoli nádoba navržená a vyrobená takovým způsobem, že vyhovuje požadavkům samostatné směrnice, která se na její kategorii vztahuje.

Článek 3

Žádný členský stát nesmí z důvodů týkajících se konstrukce nebo inspekce nádoby ve smyslu této směrnice a samostatné směrnice, která se na ni vztahuje, odmítnout, zakazovat nebo omezovat uvedení na trh a do provozu tlakové nádoby typu EHS, jež vyhovuje požadavkům této směrnice a příslušné samostatné směrnice.

Článek 4

Členské státy budou přikládat EHS schválení vzoru a EHS ověření stejnou váhu jako odpovídajícím vnitrostátním postupům.

Článek 5

Úkoly státní správy, která vydává certifikát EHS schválení vzoru, a úkoly inspekčního orgánu, který provádí ověřování nádoby, se omezí na přezkoušení prováděná v souladu s požadavky příslušných samostatných směrnic a na činnosti uložené jim touto směrnicí.

KAPITOLA II

EHS SCHVÁLENÍ VZORU

Článek 6

1. Je-li samostatnou směrnicí stanoveno EHS schválení vzoru, musí předcházet před:

— EHS ověřením, jestliže je požadováno,

— uvedením na trh a do provozu, jestliže EHS ověření není požadováno.

2. Členské státy udělí na požádání výrobce nebo jeho zplnomocněného zástupce usazeného ve Společenství EHS schválení vzoru každému typu tlakové nádoby, který vyhovuje požadavkům samostatné směrnice vztahující se na příslušnou kategorii tlakové nádoby.

3. Žádost o EHS schválení vzoru pro daný typ tlakové nádoby může být podána pouze v jednom členském státě.

4. Členské státy udělí, odmítnou nebo odejmou EHS schválení vzoru v souladu s ustanoveními této kapitoly a bodů 1, 2 a 4 přílohy I.

Článek 7

1. Jsou-li výsledky přezkoušení stanoveného v bodu 2 přílohy I vyhovující, vystaví členský stát, jenž provedl přezkoušení, certifikát EHS schválení vzoru a předá jej příslušnému žadateli.

Jestliže se toto schválení týká nádoby, která podléhá EHS ověření, je výrobce povinen opatřit ji před ověřením značkou schválení podle bodu 3.1 přílohy I.

2. Požadavky týkající se certifikátu a značky schválení jsou uvedeny v bodech 3 a 5 přílohy I.

Článek 8

Jestliže se pro kategorii tlakových nádob, která vyhovuje požadavkům samostatné směrnice, nepožaduje EHS schválení vzoru, ale žádost o EHS ověření byla podána, je výrobce povinen na vlastní odpovědnost opatřit tlakové nádoby této kategorie před ověřením zvláštní značkou popsanou v bodu 3.2 přílohy I.

Článek 9

1. Členský stát, který udělil EHS schválení vzoru, je povinen je odejmout, jestliže nebyly splněny podmínky stanovené v samostatné směrnici podle čl. 2 odst. 1.

2. Jestliže členský stát, který udělil EHS schválení vzoru, zjistí, že tlakové nádoby typu, jemuž bylo toto schválení uděleno, nejsou se vzorem v souladu:

a) může ponechat schválení v platnosti, jestliže zjištěné rozdíly jsou minimální nebo podstatně neovlivňují konstrukci nádoby nebo výrobní metody a v žádném případě nepředstavují ohrožení bezpečnosti;

b) je povinen schválení odejmout, jestliže změny představují ohrožení bezpečnosti;

c) požádá výrobce, aby co nejdříve provedl odpovídající změny ve výrobě, jestliže usoudí, že vyrobená dávka již schválenému vzoru nevyhovuje. Jestliže výrobce této žádosti nevyhoví, je členský stát povinen schválení odejmout.

3. Členský stát, který udělil EHS schválení vzoru, je rovněž povinen je odejmout, jestliže zjistí, že nemělo být uděleno.

4. Je-li dotyčný členský stát informován jiným členským státem o některém z případů uvedených v odstavcích 1, 2 a 3, bude po konzultaci s tímto státem jednat v souladu s ustanoveními uvedených odstavců.

5. Je-li účelnost nebo nutnost odejmutí schválení předmětem sporu mezi příslušnými orgány členského státu, který udělil EHS schválení vzoru, a orgány jiného členského státu, bude o tom informována Komise. Ta v případě nutnosti zahájí příslušná jednání za účelem nalezení řešení.

6. Pouze členský stát, který udělil EHS schválení vzoru, může rozhodnout o jeho odejmutí. O tomto rozhodnutí neprodleně uvědomí ostatní členské státy a Komisi.

KAPITOLA III

EHS OVĚŘENÍ

Článek 10

EHS ověření slouží ke zjištění, zda tlaková nádoba vyhovuje požadavkům samostatné směrnice, která se na ni vztahuje; dokladem tohoto ověření je značka EHS ověření.

Článek 11

1. Je-li tlaková nádoba předložena k EHS ověření, inspekční orgán ověří, zda:

a) — tlaková nádoba přísluší do kategorie podrobené EHS schválení vzoru, a je-li tomu tak, zda vyhovuje schválenému vzoru a zda je opatřena značkou EHS schválení vzoru;

— tlaková nádoba přísluší do kategorie vyňaté z EHS schválení vzoru, a je-li tomu tak, zda vyhovuje požadavkům stanoveným v samostatné směrnici;

b) — tlaková nádoba vyhovuje požadavkům samostatné směrnice, s ohledem na provádění zkoušek a správné připojení zákonných značek a nápisů.

2. Výrobce nesmí odmítnout inspekčnímu orgánu vstup do výrobních prostor, je-li takový vstup nezbytný, aby orgán mohl řádně provádět uložené úkoly.

Článek 12

Příloha III stanoví minimální kritéria, která jsou členské státy povinny splnit při jmenování inspekčních orgánů na základě článku 13, aniž by byla dotčena jejich odpovědnost, s cílem přijmout taková opatření a stanovit takové podmínky, které považují na vnitrostátní úrovni za nutné, aby jmenované inspekční orgány pracovaly efektivně, koordinovaně a bez pochybení.

Článek 13

1. Každý členský stát předá ostatním členským státům a Komisi seznam inspekčních orgánů odpovědných za inspekční činnosti, jakož i všechny pozdější změny v tomto seznamu s uvedením, zda tyto orgány mají povoleno provádět pouze určité inspekce.

2. Členský stát, který jmenoval inspekční orgán, je povinen jeho jmenování zrušit, jestliže zjistí, že nesplňuje nebo přestává splňovat kritéria stanovená v příloze III. Neprodleně o tom uvědomí Komisi a ostatní členské státy a uvede, zda jmenování bylo zrušeno zcela nebo pouze s ohledem na určité druhy inspekce.

3. Zrušit nebo omezit jmenování určitého inspekčního orgánu může pouze ten členský stát, který jej jmenoval.

Článek 14

1. Po provedení EHS ověření tlakové nádoby v souladu s podmínkami stanovenými v článku 11 a způsobem uvedeným v příloze II, inspekční orgán opatří nádobu značkou EHS dílčího nebo konečného ověření v uspořádání podle bodu 3 uvedené přílohy.

2. Bod 3 přílohy II obsahuje požadavky na tvar a parametry značek EHS ověření.

3. Pokud to samostatná směrnice stanoví, vydá inspekční orgán certifikát o provedených inspekcích a jejich výsledcích.

Článek 15

Jestliže samostatná směrnice vztahující se na určitou kategorii tlakových nádob nestanoví EHS ověření, pak po ověření, že každá tlaková nádoba vyhovuje požadavkům samostatné směrnice, popřípadě je ve shodě se schváleným vzorem, opatří výrobce takovou nádobu na vlastní odpovědnost:

a) buď zvláštní značkou popsanou v bodu 5.3 přílohy I, je-li nutné EHS schválení vzoru;

b) nebo zvláštní značkou popsanou v bodu 5.4 přílohy I, jestliže existuje výjimka z EHS schválení vzoru.

KAPITOLA IV

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ PRO EHS SCHVÁLENÍ VZORU A EHS OVĚŘENÍ

Článek 16

1. Každá nádoba a její příslušenství musí být viditelně, čitelně a nesmazatelně opatřena značkami předepsanými touto směrnicí a jakoukoli samostatnou směrnicí vztahující se na určité zařízení a jeho příslušenství.

2. Členské státy přijmou všechna nezbytná opatření, aby zakázaly používat na tlakových nádobách značky nebo nápisy, které by bylo možné se značkami EHS zaměnit.

KAPITOLA V

DEROGAČNÍ DOLOŽKA

Článek 17

1. Konstrukce tlakové nádoby a metody její výroby nemusí vyhovovat všem ustanovením samostatných směrnic, aniž by se na nádobu přestala vztahovat ustanovení článku 3, za předpokladu, že provedené změny zajišťují odpovídající stupeň bezpečnosti.

2. V každé samostatné směrnici budou jasně označena ustanovení, u nichž je taková odchylka možná, nebo ustanovení, u nichž je odchylka vyloučena.

V uvedených případech se použije tento postup:

a) členský stát předá ostatním členským státům dokumenty popisující nádobu a dokumenty odůvodňující žádost o derogaci, včetně výsledků všech provedených zkoušek, přičemž státy ve lhůtě čtyř měsíců vyjádří svůj souhlas nebo nesouhlas, předloží jakékoli připomínky, otázky, dodatečné požadavky, žádosti o další zkoušky, nebo, pokud si to přejí, předají záležitost výboru, aby zaujal stanovisko v souladu s postupem stanoveným v článku 20. Kopie těchto dokumentů se odešlou Komisi. Tato korespondence je tajná;

b) jestliže do konce zákonné lhůty žádný členský stát nevyjádří nesouhlas nebo nepožádá o předání záležitosti výboru, členský stát po projednání všech žádostí předložených podle písmene a) požadovanou derogaci povolí a uvědomí o tom ostatní členské státy a Komisi;

c) jestliže některý členský stát neodpoví do konce zákonné lhůty, bude to považováno za jeho souhlas; avšak stát původu je v tomto případě povinen požádat Komisi o potvrzení, že žádná odpověď nedošla;

d) bude-li záležitost předána výboru a výbor rozhodne příznivě, může členský stát derogaci povolit za jakýchkoli podmínek, které by mohl výbor navrhnout;

e) příslušné dokumenty se předkládají v jazyce nebo jazycích země určení nebo v jiném pro ni přijatelném jazyce.

KAPITOLA VI

PŘIZPŮSOBOVÁNÍ SMĚRNIC TECHNICKÉMU POKROKU

Článek 18

Změny nezbytné k tomu, aby se

— přílohy I a II této směrnice a

— ta ustanovení samostatných směrnic, která jsou v každé z nich výslovně uvedena,

přizpůsobovaly technickému pokroku, se provádějí v souladu s postupem stanoveným v článku 20.

Článek 19

1. Zřizuje se Výbor pro přizpůsobování směrnic týkajících se odstraňování technických překážek obchodu s tlakovými nádobami technickému pokroku (dále jen „výbor“), složený ze zástupců členských států, kterému předsedá zástupce Komise.

2. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 20

1. Má-li být zahájen postup podle tohoto článku, přednese věc výboru jeho předseda, a to buď z vlastního podnětu, nebo na žádost zástupce členského státu.

2. Zástupce Komise předloží výboru návrh opatření, která mají být přijata. Výbor zaujme stanovisko k návrhu ve lhůtě, kterou může předseda stanovit podle naléhavosti věci. Stanovisko se přijímá většinou 41 hlasů, přičemž hlasům členských států je přidělena váha podle čl. 148 odst. 2 Smlouvy. Předseda nehlasuje.

3. a) Komise přijme zamýšlená opatření, jsou-li v souladu se stanoviskem výboru.

b) Pokud zamýšlená opatření nejsou v souladu se stanoviskem výboru nebo pokud výbor žádné stanovisko nezaujme, předloží Komise Radě neprodleně návrh opatření která mají být přijata. Rada se usnese kvalifikovanou většinou.

c) Pokud se Rada neusnese do tří měsíců od předložení návrhu, přijme navrhovaná opatření Komise.

KAPITOLA VII

OCHRANNÁ DOLOŽKA

Článek 21

1. Jestliže se členský stát důvodně domnívá, že jedna nebo více tlakových nádob představuje ohrožení bezpečnosti, přestože vyhovuje požadavkům této směrnice a samostatných směrnic, může na svém území dočasně zakázat uvádění nádoby nebo nádob na trh nebo ji podrobit zvláštním podmínkám. Okamžitě o tom uvědomí Komisi a ostatní členské státy s uvedením důvodů svého rozhodnutí.

2. Komise do šesti týdnů zahájí konzultace s dotyčnými členskými státy a poté neprodleně zaujme stanovisko a přijme příslušná opatření.

3. Pokud má Komise za to, že je nutné provést ve směrnici technické úpravy, budou tyto úpravy přijaty buď Komisí, nebo Radou v souladu s postupem stanoveným v článku 20. V takovém případě členský stát, který ochranná opatření zavedl, je může ponechat v platnosti, dokud příslušné úpravy nevstoupí v platnost.

KAPITOLA VIII

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ

Článek 22

1. Tento článek se nepoužije na nádoby, které spadají do oblasti působnosti této směrnice podle článku 1, pokud se na ně nevztahuje žádná samostatná směrnice.

2. V takovém případě platí tato pravidla:

a) příslušné správní orgány členského státu místa určení budou považovat tlakové nádoby, které byly zkontrolovány a přezkoušeny inspekčním orgánem zvoleným v souladu s postupem stanoveným v příloze IV, za vyhovující svým vnitrostátním právním a správním předpisům, které se týkají konstrukce;

b) tyto zkoušky a inspekce se musí provádět v souladu s postupem popsaným v příloze IV a s použitím metod platných v členském státě místa určení nebo uznaných jeho správními orgány jako rovnocenné.

U výše uvedených zkoušek a inspekcí se jedná vesměs o tytéž, které je možné provádět v místě, kde se nádoby vyrábějí.

3. Členské státy budou přikládat protokolům a certifikátům vydaným inspekčním orgánem země původu tlakové nádoby stejnou váhu jako odpovídajícím vnitrostátním dokumentům.

KAPITOLA IX

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 23

Jakékoli rozhodnutí členského státu nebo inspekčního orgánu na základě této směrnice a samostatných směrnic, kterým je odmítnuto EHS schválení vzoru nebo přidělení značky EHS ověření, odejmuto schválení nebo zakázán prodej nebo používání tlakové nádoby typu EHS, musí být přesně odůvodněno. Toto rozhodnutí bude co nejdříve oznámeno dotyčné straně, která bude současně informována o opravných prostředcích dostupných podle právních předpisů platných v daném členském státě a o časových lhůtách pro jejich uplatnění.

Článek 24

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 18 měsíců od jejího oznámení a neprodleně o nich uvědomí Komisi.

2. Členské státy zajistí, aby znění ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice, byla sdělena Komisi.

Článek 25

Tato směrnice je určena členských státům.

V Bruselu dne 27. července 1976.

Za Radu

předseda

M. van der STOEL

PŘÍLOHA I [1]

EHS SCHVÁLENÍ VZORU

1. ŽÁDOST O EHS SCHVÁLENÍ VZORU

1.1 Žádost a související korespondence se vyhotoví v úředním jazyce státu, jemuž se žádost podává, a v souladu s právními předpisy tohoto státu. Členský stát má právo požadovat, aby ve stejném úředním jazyce byly vyhotoveny i přiložené dokumenty.

1.2 Žádost musí obsahovat tyto informace:

— jméno a adresu výrobce nebo firmy, jeho nebo jejího zplnomocněného zástupce nebo žadatele, jakož i místo nebo místa výroby nádob,

— kategorii nádoby,

— určený účel použití nebo zakázané způsoby použití,

— technické údaje,

— obchodní název, jestliže existuje, nebo typ.

1.3 K žádosti se přikládají dvě vyhotovení požadovaných dokumentů, zejména:

1.3.1 Popis obsahující:

— materiálové specifikace, konstrukční metody a pevnostní výpočty nádob,

— namontovaná bezpečnostní zařízení,

— místa, kde mají být připojeny značky schválení a ověření stanovené v této směrnici, jakož i další značky stanovené v samostatných směrnicích.

1.3.2 Výkresy celkového uspořádání a – v případě potřeby – detailní výkresy důležitých konstrukčních dílů.

1.3.3 Další informace stanovené v samostatných směrnicích.

1.3.4 Prohlášení, že pro stejný vzor nádoby nebyla podána jiná žádost o EHS schválení vzoru.

2. PŘEZKOUŠENÍ PRO EHS SCHVÁLENÍ VZORU

2.1 Přezkoušení pro EHS schválení vzoru se provádí na základě výkresů a – v případě potřeby – na vzorku nádob.

Přezkoušení musí obsahovat:

a) prověření konstrukčních výpočtů, výrobních metod, jakosti provedení a materiálů;

b) popřípadě prověření bezpečnostních zařízení a měřicích přístrojů a způsobů instalace.

3. CERTIFIKÁT A ZNAČKA EHS SCHVÁLENÍ VZORU

3.1 Certifikát podle článku 7 obsahuje závěry přezkoušení vzoru a uvádí všechny podmínky, jimiž podle čl. 2 odst. 1 může být schválení vázáno. Doplňují jej popisy a výkresy nutné pro identifikaci vzoru, popřípadě pro vysvětlení jeho funkce. Značka EHS schválení podle článku 7 má stylizovaný tvar písmene **ε**, které obsahuje:

— v horní části pořadové číslo samostatné směrnice, přidělené v chronologickém pořadí jejího přijetí, velké písmeno (velká písmena) označující stát, který EHS schválení vzoru udělil (B pro Belgii, D pro Spolkovou republiku Německo, DK pro Dánsko, F pro Francii, I pro Itálii, IRL pro Irsko, L pro Lucembursko, NL pro Nizozemsko, UK pro Spojené království) a rok jeho schválení; pořadové číslo samostatné směrnice, na niž se EHS schválení vzoru odkazuje, bude po jejím přijetí přiděleno Radou,

[1] Viz dodatek k přílohám I a II.

— v dolní části číslo EHS schválení vzoru.

Příklad této značky je uveden v bodu 5.1.

3.2 Značka podle článku 8, tvořená stylizovaným tvarem písmene **ε** symetricky otočeným podle svislé osy, obsahuje v horní části stejné informace, jaké jsou uvedeny v první odrážce bodu 3.1, a v dolní části referenční číslo kategorie, která nepodléhá EHS schválení vzoru, pokud to samostatná směrnice stanoví.

Příklad této značky je uveden v bodu 5.2.

3.3 Značka podle čl. 15 písm. a) je stejná jako značka EHS schválení umístěná v šestiúhelníku.

Příklad této značky je uveden v bodu 5.3.

3.4 Značka podle čl. 15 písm. b) je značka vyjmutí z EHS schválení vzoru umístěná v šestiúhelníku.

Příklad této značky je uveden v bodu 5.4.

4. ZVEŘEJNĚNÍ EHS SCHVÁLENÍ VZORU

4.1 EHS certifikáty schválení vzoru se zveřejňují v *Úředním věstníku Evropských společenství.*

4.2 Současně s oznámením dotčené straně zašle členský stát kopie certifikátu EHS schválení vzoru Komisi a ostatním členským státům, které mohou rovněž obdržet kopie definitivní technické dokumentace nádoby a protokoly o provedených přezkoušeních a zkouškách.

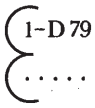
4.3 Odejmutí EHS schválení vzoru se zveřejňuje v souladu s postupem stanoveným v bodech 4.1. a 4.2.

4.4 Členský stát, který odmítne EHS schválení vzoru, o tom uvědomí ostatní členské státy a Komisi.

5. ZNAČKY TÝKAJÍCÍ SE EHS SCHVÁLENÍ VZORU

5.1 **Značka EHS schválení vzoru (viz bod 3.1)**

Příklad:

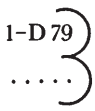

EHS schválení vzoru udělené Spolkovou republikou Německo v r. 1979 podle první samostatné směrnice.

Číslo EHS schválení vzoru.

5.2 **Značka vyjmutí z EHS schválení vzoru (viz bod 3.2)**

Příklad:

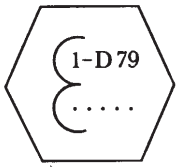

Nádoba zhotovená v Německu v r. 1979 a nepodléhající EHS schválení vzoru podle první samostatné směrnice.

Referenční číslo kategorie nepodléhající EHS schválení vzoru, pokud to samostatná směrnice stanoví.

5.3. **Značka EHS schválení vzoru a vyjmutí z EHS ověření (viz bod 3.3)**

Příklad:

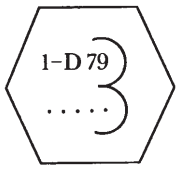

EHS schválení vzoru vydané Spolkovou republikou Německo v r. 1979 podle první samostatné směrnice.

Číslo EHS schválení vzoru.

5.4. **Značka vyjmutí z EHS schválení vzoru a z EHS ověření (viz bod 3.4)**

Příklad:

Nádoba zhotovená v Německu v r. 1979 a nepodléhající EHS schválení vzoru podle první samostatné směrnice.

Referenční číslo kategorie nepodléhající EHS schválení vzoru, pokud je to stanoveno samostatnou směrnicí.

5.5 Samostatné směrnice mohou stanovit umístění a rozměry značek týkajících se EHS schválení vzoru.

Pokud samostatné směrnice nestanoví jinak, musí být písmena a číslice každé značky vysoké nejméně 5 mm.

PŘÍLOHA II ([1])

EHS OVĚŘENÍ

1. OBECNĚ

1.1 EHS ověření se může provádět v jednom nebo více stupních.

1.2 Podle požadavků samostatných směrnic:

1.2.1 se EHS ověření provádí pouze v jednom stupni u nádob, které při výstupu z výrobního závodu tvoří jeden celek, tj. nádoby, které mohou být dopraveny na místo instalace bez rozebrání;

1.2.2 se nádoby, které nejsou odesílány jako jeden kus, ověřují ve dvou nebo více stupních;

1.2.3 se ověřováním musí zejména zabezpečit, aby nádoba vyhovovala schválenému vzoru, nebo, v případě nádob vyňatých z EHS schválení vzoru, aby vyhovovala požadavkům stanoveným příslušnou samostatnou směrnicí.

2. PODSTATA EHS OVĚŘENÍ

2.1 Podle požadavků samostatných směrnic ověření zahrnuje:

— přezkoušení jakosti materiálů,

— prověření konstrukčních výpočtů, výrobních metod, jakosti provedení a použitých materiálů,

— vnitřní prohlídku sestávající z kontroly vnitřních částí a svarů,

— tlakovou zkoušku,

— inspekci všech bezpečnostních zařízení a namontovaných měřicích přístrojů,

— vnější prohlídku různých částí nádoby,

— provozní zkoušku, je-li předepsána v samostatných směrnicích.

3. ZNAČKY EHS OVĚŘENÍ

3.1 **Popis značek EHS ověření**

3.1.1 Podle požadavků samostatných směrnic jsou značky EHS ověření, které se připojují k nádobě podle bodu 3.3, tyto:

3.1.1.1 Značka EHS konečného ověření se skládá ze dvou značek:

3.1.1.1.1 první značku tvoří písmeno „**e**“, které obsahuje:

— v horní polovině velké písmeno (velká písmena) označující stát, kde se ověření provádělo (B pro Belgii, D pro Spolkovou republiku Německo, DK pro Dánsko, F pro Francii, I pro Itálii, IRL pro Irsko, L pro Lucembursko, NL pro Nizozemsko, UK pro Spojené království), pokud je to nutné, spolu s jedním nebo dvěma čísly označujícími územní členění,

— v dolní polovině značku inspekčního orgánu připojenou zkušebním technikem, popřípadě spolu s jeho značkou;

3.1.1.1.2 druhá značka se skládá z data ověření umístěného uvnitř šestiúhelníku s přesností požadovanou samostatnými směrnicemi.

([1]) Viz dodatek k přílohám I a II.

3.1.1.2 Značku EHS dílčího ověření tvoří pouze první značka ([1]).

3.2 **Tvar a rozměry značek**

3.2.1 Příklad značek popsaných v bodech 3.1.1.1.1 a 3.1.1.1.2 je znázorněn na níže uvedených obrázcích 1 a 2.

Umístění a rozměry značek EHS ověření mohou být stanoveny samostatnými směrnicemi.

Pokud samostatné směrnice nestanoví jinak, musí být písmena a číslice každé značky vysoké nejméně 5 mm.

3.2.2 Inspekční orgány členských států si vzájemně vymění kopie výkresů značek EHS ověření.

3.3 **Připojování značek**

3.3.1 Značka EHS konečného ověření se připojí na požadované místo na nádobu po jejím konečném ověření a uznání za vyhovující požadavkům EHS.

3.3.2 Jestliže se ověřování provádí ve více stupních, musí být v místě výroby připojena na nádobu nebo na její část značka EHS dílčího ověření, která ji označuje za vyhovující požadavkům EHS v daném stupni postupu inspekce, a to na místo zvláště určené pro připojení značek nebo na jiné místo stanovené samostatnými směrnicemi.

([1]) Vysvětlivka ke značce EHS konečného ověření a značce EHS dílčího ověření

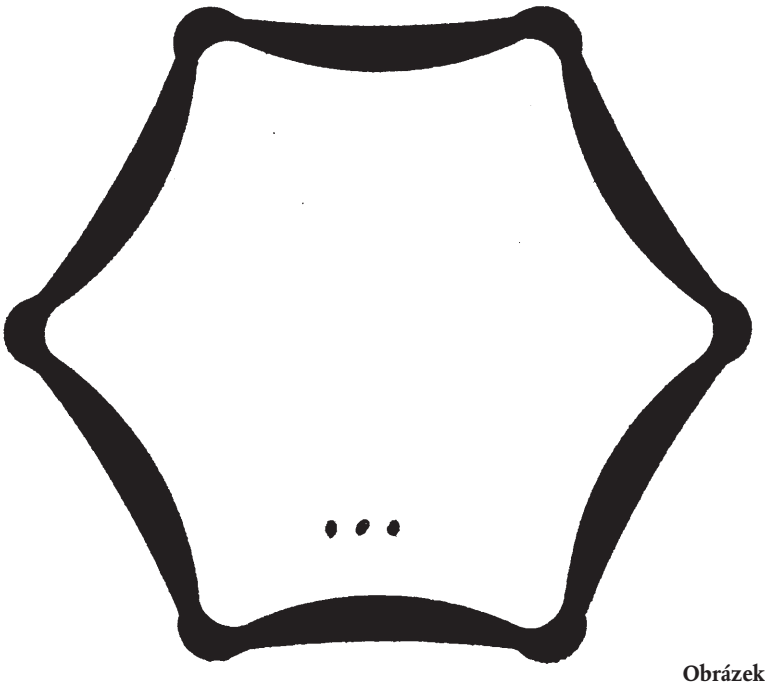
Jestliže nádoba nemůže být smontována v místě výroby nebo pokud by její doprava mohla ovlivnit její vlastnosti, je nutno provádět EHS ověření takto:

— ověření nádoby v místě výroby inspekčním orgánem země původu, který za předpokladu, že nádoba vyhovuje požadavkům EHS, připojí značku „e“ popsanou v bodě 3.1.1.1.1. a představující značku EHS dílčího ověření,

— konečné ověření nádoby v místě instalace inspekčním orgánem země určení, který za předpokladu, že nádoba vyhovuje požadavkům EHS, připojí značku popsanou v bodě 3.1.1.1.2, jež spolu se značkou EHS dílčího ověření tvoří značku EHS konečného ověření.

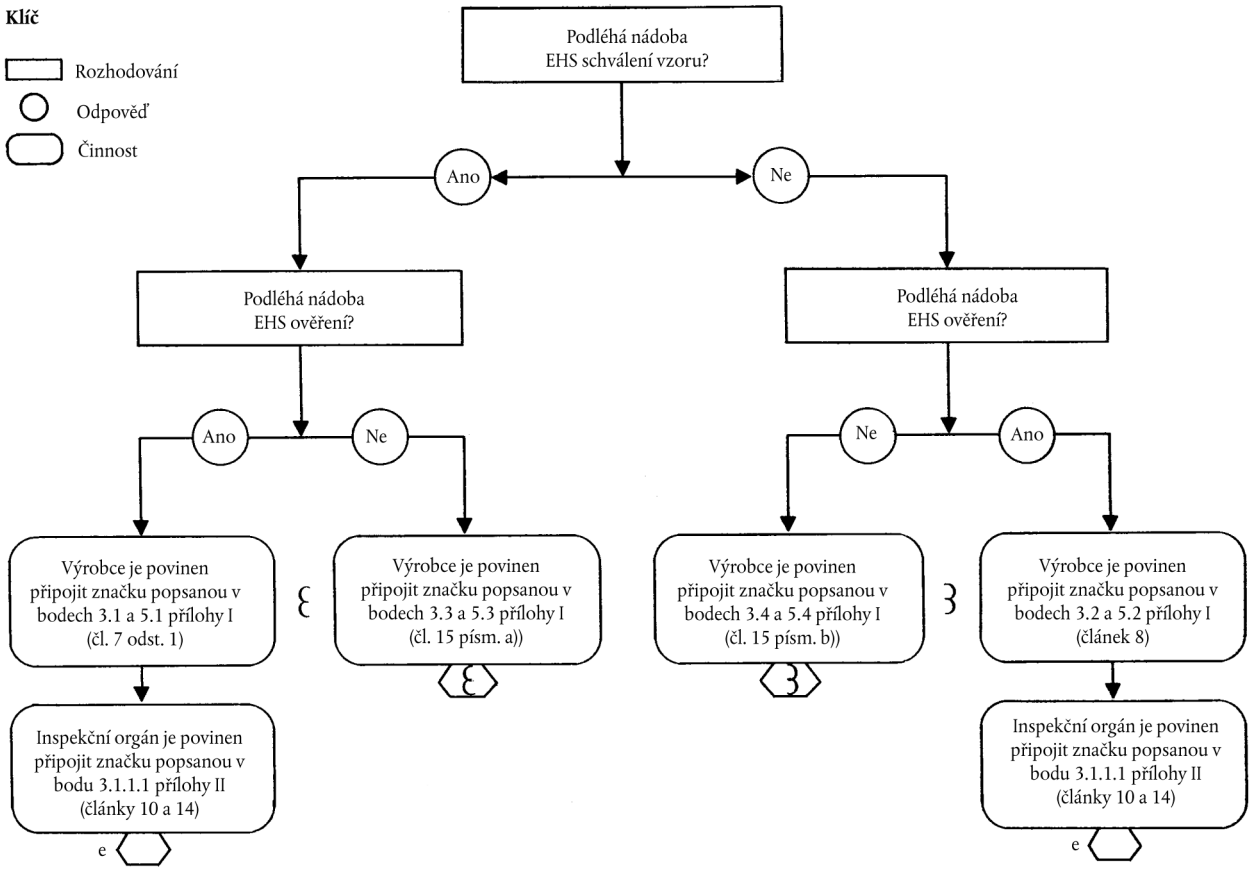

Obrázek 1

Obrázek 2

Dodatek k přílohám I a II

Schéma znázorňující různé možné kombinace EHS schválení vzoru a EHS ověření

PŘÍLOHA III

Minimální kritéria, která mají členské státy brát v úvahu při jmenování inspekčních orgánů pro provádění EHS ověření

1. Inspekčním orgánem, jeho ředitelem a pracovníky odpovědnými za provádění ověřovacích zkoušek nemohou být osoby, které navrhují, vyrábějí, dodávají či montují nádoby nebo zařízení, jejichž inspekci provádějí, ani zplnomocněný zástupce některé z těchto stran. Nesmějí se přímo podílet na návrhu, výrobě, uvádění na trh, předvádění nebo údržbě nádob nebo zařízení, ani zastupovat strany, které se těmito činnostmi zabývají. Tím však není vyloučena možnost výměny technických informací mezi výrobcem a inspekčním orgánem.

2. Inspekční orgán a jeho pracovníci jsou povinni provádět ověřovací zkoušky na nejvyšší úrovni profesionální důvěryhodnosti a technické způsobilosti a nesmějí být vystaveni žádným tlakům a podnětům, zejména finančním, které by mohly ovlivnit jejich rozhodování nebo výsledky inspekce, zvláště ze strany osob nebo skupin osob, které jsou na výsledcích ověřování zainteresovány.

3. Inspekční orgán musí mít k dispozici nezbytné pracovníky a vlastnit potřebné prostředky, aby mohl řádně vykonávat technické a správní úkony spojené s ověřováním; rovněž musí mít přístup k vybavení požadovanému pro zvláštní ověřování.

4. Pracovníci odpovědní za inspekci musí mít:

   — odpovídající technické a odborné vzdělání,

   — dostatečnou znalost požadavků na provádění zkoušek a odpovídající zkušenosti s těmito zkouškami,

   — schopnost vypracovat certifikáty, záznamy a zprávy nutné k doložení provedených zkoušek.

5. Musí být zaručena nestrannost pracovníků inspekce. Jejich odměňování nesmí záviset na počtu provedených zkoušek ani na výsledcích těchto zkoušek.

6. Inspekční orgán je povinen uzavřít pojištění zákonné odpovědnosti, pokud nepřevzal v souladu s vnitrostátními právními předpisy občanskoprávní odpovědnost stát nebo pokud není za zkoušky přímo odpovědný sám členský stát.

7. Pracovníci inspekčního orgánu jsou povinni zachovávat služební tajemství (vyjma ve vztahu k příslušným správním orgánům státu, v němž vykonávají svou činnost), pokud se týká veškerých informací, které získali při plnění svých úkolů podle této směrnice a samostatných směrnic nebo kteréhokoliv ustanovení vnitrostátního právního předpisu, kterým se tato směrnice provádí.

PŘÍLOHA IV

DEFINICE

Země původu: členský stát, kde byla tlaková nádoba vyrobena.

Země příjemce: členský stát, do něhož má být tlaková nádoba dovezena nebo kde má být uvedena na trh a/nebo do provozu.

Státní správa země původu: příslušné správní orgány země původu.

Státní správa země příjemce: příslušné správní orgány země příjemce.

POSTUP

1. Jestliže výrobce chce vyvézt tlakovou nádobu nebo více tlakových nádob jednoho typu, podá on nebo jeho zástupce státní správě země příjemce přímo nebo prostřednictvím dovozce žádost, s odvoláním na článek 22, o provedení ověřovacích zkoušek metodami stanovenými v zemi příjemce, a to inspekčním orgánem jiným než jsou inspekční orgány země příjemce.

   V žádosti výrobce nebo jeho zástupce uvede, který inspekční orgán si zvolil. Volba musí být provedena ze seznamu zaslaného podle článku 13 zemí původu. Výjimkou z tohoto postupu je případ nádob konstruovaných zvláště pro jednu zakázku ve velmi malých počtech nebo nádob určených k instalaci do větších zařízení a vyrobených podle informací a specifikací zákazníka nebo jím určené poradenské kanceláře, kdy inspekční orgán v členském státě původu vybere zákazník, bez ohledu na to, zda tento inspekční orgán je nebo není v seznamu uvedeném v článku 13, za předpokladu, že státní správa země příjemce s jeho volbou souhlasí.

   Státní správa země příjemce uvědomí státní správu země původu o rozhodnutích, která v této záležitosti přijala.

   V žádosti musí být uvedeno jméno zákazníka nebo dovozce, pokud je známo.

   K žádosti se přikládá dokumentace obsahující výkresy a výpočty týkající se nádoby nebo vzoru, specifikaci materiálů, informace o použitých výrobních postupech a podrobnosti o metodách ověřování během výroby, spolu s dalšími informacemi, o nichž výrobce nebo jeho zástupce má za to, že mohou napomoci rozhodnutí státní správy země příjemce o tom, zda tlaková nádoba nebo nádoby jednoho vzoru, které odpovídají výkresům, vyhovují zákonným požadavkům na tlakové nádoby v zemi příjemce.

   Dokumenty se zasílají ve čtyřech vyhotoveních v jazyce nebo v jazycích země příjemce nebo v jiném pro tuto zemi přijatelném jazyce.

2.

2.1 Státní správa země příjemce ihned po obdržení dokumentace potvrdí její příjem.

2.2

2.2.1 Jestliže státní správa země příjemce usoudí, že přijatá dokumentace obsahuje všechny informace podle bodu 1, má k dispozici lhůtu tří měsíců od data přijetí dokumentace, aby věcně přezkoumala v ní obsažené dokumenty.

2.2.2 Jestliže státní správa země příjemce usoudí, že přijatá dokumentace neobsahuje všechny informace podle bodu 1, má k dispozici lhůtu jednoho měsíce od data přijetí dokumentace, aby uvědomila žadatele, jaké další podklady je třeba dodat. Po přijetí náležitě doplněné dokumentace následuje postup podle bodu 2.2.1.

2.3

2.3.1 Je-li z věcného přezkoumání dokumentace zřejmé, že nádoba nebo nádoby jednoho typu byly vyrobeny nebo mají být vyrobeny v souladu s příslušnými dokumenty a vyhovují zákonným požadavkům na tlakové nádoby v zemi příjemce nebo mohou být přijaty na základě odchylky z těchto požadavků, státní správa země příjemce o tom uvědomí žadatele ve lhůtě stanovené v bodu 2.2.1.

Jestliže nádoba nebo nádoby jednoho typu, které jsou předmětem žádosti, nepodléhají předpisům v zemi příjemce, může státní správa země příjemce požadovat, aby byly dodrženy předpisy vztahující se na tlakové nádoby v zemi původu.

2.3.2 Je-li z věcného přezkoumání dokumentace zřejmé, že nádoba nebo nádoby jednoho typu byly vyrobeny nebo mají být vyrobeny v souladu s příslušnými dokumenty, avšak nevyhovují zákonným požadavkům na tlakové nádoby v zemi příjemce a nevztahuje se na ně odchylka z těchto požadavků, státní správa země příjemce o tom uvědomí žadatele ve lhůtě stanovené v bodu 2.2.1 a určí, která ustanovení nebyla splněna a která ustanovení musí být dodržena, aby nádoba nebo nádoby jednoho typu mohly být schváleny. Rovněž uvědomí žadatele o výrobních požadavcích a o kontrolách, zkouškách a ověřeních, které jsou požadovány předpisy pro tlakové nádoby platnými v zemi příjemce.

Je-li žadatel ochoten pozměnit návrh, výrobní proces a/nebo ověřovací metody týkající se nádoby nebo nádob jednoho typu tak, aby vyhovovaly požadovaným podmínkám, příslušně upraví svou dokumentaci. Po přijetí upravené dokumentace následuje postup podle bodu 2.2.1, avšak lhůta stanovená pro přezkoumání se zkracuje na dva měsíce.

2.3.3 Kritéria používaná státní správou země příjemce pro povolení nebo zamítnutí derogací podle bodů 2.3.1 a 2.3.2 jsou tatáž, jaká se používají u výrobců v zemi příjemce.

2.4 Poplatky, daně a jiné náklady na přezkoumání dokumentace stanoví předpisy platné v zemi příjemce.

3. Inspekční orgán zvolený podle bodu 1 provádí činnosti požadované státní správou země příjemce.

4. Po provedení kontrol, zkoušek a ověření požadovaných státní správou země příjemce a po prokázání, že výsledky jsou vyhovující, vydá inspekční orgán výrobci nebo jeho zástupci, jakož i státní správě země příjemce, protokoly o těchto kontrolách, zkouškách a ověřeních i certifikáty potvrzující, že použité kontrolní, zkušební a ověřovací metody a získané výsledky vyhovují požadavkům země příjemce.

Nejsou-li výsledky kontrol uspokojivé, uvědomí o tom inspekční orgán žadatele a státní správu země příjemce.

Tyto dokumenty musí být vyhotoveny v jazyce země příjemce nebo v jiném pro ni přijatelném jazyce.

5. Poplatky, daně a jiné náklady na provádění těchto kontrol a zkoušek se řídí pravidly používanými inspekčním orgánem.

6. Státní správa země příjemce je povinna zajistit, aby jí doručené výkresy a dokumenty byly uchovány v tajnosti.